

Mill... het leukste modderpretpark van Nederland

Marleen Schouten*

Nou daar gaat ie dan..... want als je iets belooft moet je het ook waarmaken. En op de ledenvergadering werd er geopperd dat ik wel een leuk stukje zou kunnen schrijven. Maar ja waar moet dat dan over gaan... Een mooie vondst, een verslag van de ledenvergadering... mmm... nee dat leek me allemaal niet zo.

En toen bedacht ik me wat ik nou leuk zou vinden om te lezen is over een plek waar je makkelijk heen kunt. En ik dacht gelijk aan Mill, Langeboom of de Kuilen, het is maar net hoe je het daar noemt. Ik vind het een van de leukste zoekplekjes in Nederland. Ten eerste is het goed bereikbaar en als je niet op het bord 'verboden toegang voor onbevoegden' let is het goed toegankelijk. Zeker nu de buis weer in het eerste bassin ligt hoeft je niet zo ver met je spullen te slepen, al vind ik de berg op altijd nog tegenvallen met veel spullen. Je zit lekker buiten en het uitzicht is vaak ook nog eens goed (als je tenminste op de dijk gaat staan).

Er is voor iedereen wat wils: haaientanden, otolieten, schelpen, maar ook botjes en steenkernen. Dit is dan ook de plaats waar ik (Marleen) en mijn vader (Kees) vaak vertoeven. Ik noem het altijd 'het modderpretpark'. Doordeeweeks spuit er een grote buis liters en liters modder in een groot bassin. Als je aan komt rijden kun je vaak al zien of hij spuit en... of het wel de goede kleur is: blauw, schoon water is helemaal niks maar donkerbruine modder des te beter. In het weekend ligt alles stil en kun je goed droog zeven. Uit het meertje kun je eventueel water halen om zo toch nog nat te zeven. En dan kun je ook nog zeer mooie 'juweeltjes' vinden. Maar ik vind het met zo'n modderspuitende buis toch echt veel leuker. Natuurlijk moet je er niet onder gaan staan, want er kunnen zelfs mammoetonderdelen uit komen, maar als je je zeef in de goede richting zet (en daar is mijn vader expert in) komt er veel

zeefsel in. Ik moet toegeven dat ik dit zelf nooit doe, maar ja als 'jonge dame' en zonder waadbroek kom ik niet zo ver. Daarom is de rolverdeling tussen mijn vader en mij: hij zeef en zoekt en ik zoek alleen. Maar dan wel nauwkeurig op een plaat en dat heeft al mooie dingen opgeleverd in alle categorieën. Het enige is dat je niet vies moet zijn van wat modder want zelfs als je niet zeef komt het fijne modderzand toch op de meeste plekken. Zeker als de wind verkeerd staat kom je niet zo schoon thuis. Maar het is zo leuk! Zelfs midden in de winter zijn we op pad gegaan, de handen blauw van de kou en warme chocolademelk om je op te warmen en maar hopen dat die ene haaientand, otoliet of schelp erin zit.

Als het weer beter wordt zijn we er nog vaker te vinden totdat het 'dagjesvolk' weer op gang komt, dan mag je daar niet meer komen en word je ook weggestuurd. Gelukkig spuit hij in die periode ook niet dus krijg je ook niet zo het gevoel dat je wat mist.

Denk om de mammoetbotten!

Marleen bij haar 'uitzoekplaat'.

Een leuk, toegankelijk zoekplekje.

Wat nemen wij nou mee op zo'n dagje. Natuurlijk een zeef met maas van ongeveer 12 mm want er is veel spoelsel en met een fijne zeef krijg je het bijna niet schoon genoeg om te zoeken (je zou het zeefsel dat erdoor valt eventueel nog mee naar huis kunnen nemen). Een schep heb je door-deweeks meestal niet nodig, maar gaat altijd mee in de auto. Ondanks dat het nu niet zo ver meer lopen is naar de buis, laden we meestal toch alles op een karretje, omdat het zand en de heuvel toch altijd tegenvallen met al je spulletjes. Een waadbreek voor mijn vader en een emmer om alle vondsten in te bewaren en natuurlijk wat kleine potjes en zakjes voor bijzondere vondsten. Voor mij nemen we meestal een grote plaat mee zodat ik daar in alle rust op kan uitzoeken. Je kledij pas je aan op het weer, al is een regenbestendig laagje altijd wel handig! Verder nog eten, drinken en soms een fototoestel (omdat dat toch wel heel leuk is) een mobiele telefoon (voor het contact met het thuisfront) en onze vaste prik: een rolletje drop uit het benzinestation uit het dorpje. Verder hebben we, voor het geval dat de werkzaamheden stil liggen en we alsnog droog moeten zeven, altijd de spullen in de auto liggen, zoals een zeefstandaard en losse zeven. En dan zijn we er helemaal klaar voor!

Bij deze dus een soort aanprijzing van een leuke zoekplek, natuurlijk wil ik van alle bevindingen en weetjes altijd op de hoogte blijven en daarvoor mijn email bij dit verhaaltje.

*Marleen Schouten,
email: marleen_schouten@hotmail.com

